Enganxades a Europa

L'Spar Citylift Girona torna d'Istanbul amb una victòria d'or que haurà de fer bona a Fontajau amb tots els suports possibles
Més estructurat i sòlid que el talentós i físic Galatasaray, l'Uni té una semifinal europea a tocar

L'Spar Citylift Girona es va abrigar de cap a peus per aconseguir una victòria que val or a la pista del Galatasaray, un equip d'Eurolliga, un molt bon equip d'Eurolliga, gairebé un equip de final a quatre d'Eurolliga. Per això, i només per això (que no és poc) s'ha de mantenir sota reserva la possibilitat que l'Uni es classifiqui per a les semifinals de l'Eurocopa. Dimecres vinent a Fontajau hi ha una altra cita per no perdre-se-la.

Hi ha moltes bones notícies rere el triomf gironí. De fet, els retrets són mínims: se sabia que l'equip turc era superior a dins –però la victòria es va tancar quan Colhado va dir prou– i no se sabia que l'Uni perdria 27 pilotes. La resta, tot és positiu. L'equip mai no es va desfer per la pressió ambiental –amb seguidors sempre d'esquenes a la pista per reclamar soroll– ni anant 10 punts a sota (22-12 i 29-19), les intervencions de Surís van tenir efectes més visibles que les de Majkovic, i l'encert des del triple va ser una base molt sòlida d'un atac gironí molt més estructurat que el del Galatasaray.

Quigley s'ho manega totEn una plantilla d'estrelles sempre en destaca una, i aquesta va ser ahir l'alera nord-americana, que va anotar 13 dels 20 punts del Galatasaray en la primera meitat i 20 dels 34 a la mitja part. D'inici, Rosó (8 punts seguits) responia des del triple i la transició (de l'11-2 a l'11-10) però les pèrdues –tant les no forçades com en pressió turca– eren un martiri i costava moltíssim garantir el rebot, que gairebé mai era de prou qualitat per córrer. Però a poc a poc l'Uni va anar trobant el to defensiu que admetia l'arbitratge. Així, dues recuperacions en primera línia i un parell de triples més van capgirar el resultat (0-13 i 29-32). Ja es començava a veure que Quigley, Dubljevic i Davis –cinc faltes en menys de 12 minuts– eren poc amigues de compartir la pilota quan la tocaven –contràriament a Epoupa, que ni mirava la cistella– i Traoré rematava la primera meitat des del triple (34-35) contra una zona incomprensible de Maljovic després de temps mort.

L'Uni no va renunciar a córrer tot i el risc d'acumular pèrdues (15 en la segona meitat, la mitjana en un partit sencer). Ho va aconseguir, i també va portar el Galatasaray a atacar llarg. D'aquesta manera es va apoderar del ritme i també del rebot d'atac. Colhado va anotar els primers punts (49-50) i entre triples i transicions Majkovic va haver d'aturar el partit (43-48, 25'). D'allà en va sortir el Galatasaray més estricte apujant línies i pressionant a tota la pista (15-5 i 58-53, amb 8 punts de Dubljevic). L'Uni ho tornava a provar sense cap cinc pur (Evans i Traoré juntes) i refugiant-se en moments en una zona. Havia funcionat en el segon quart, però li havien pres la mida.Un final granítícPerò va tornar el triple (Traoré i Romeo) i Traoré anava mastegant la revenja contra el seu exequip (60-63, a 2:49 del final). Núria Martínez –també coneguda allà– governava el partit i l'arbitratge amb una autoritat impagable. I encara quedava la irrupció de Colhado. Quatre rebots d'atac consecutius seus van impedir que el Galatasaray toqués la pilota. La feina la va rematar una falta innocent de Quigley a Traoré, a un segon del final, sota l'anella gironina, que la senegalesa no va desaprofitar des del tir lliure.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 01-03-2018 Pàgina 18

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1349238-enganxades-a-europa.html